



Arrest

nr. 71 266 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 augustus 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 september 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 december 2010 vraagt de verzoekende partij een visum gezinshereniging aan in België om haar echtgenote te kunnen vervoegen.

Op 1 juni 2011 wordt het visum verleend.

Op 29 juni 2011 wordt de verzoekende partij ingeschreven in het Vreemdelingenregister en wordt zij geregistreerd op het adres van haar echtgenote.

Op 18 augustus 2011 wordt een beslissing genomen tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van O., A. P. (...) geboren te O. (...), op 17.08.1981 en van Nigeriaanse nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980: er is geen gezamenlijke vestiging meer tussen de echtgenoten.

Uit het relatieverlag dd 03.08.2011, opgemaakt door de politie van De Pinte, blijkt dat betrokkene niet meer aan te treffen is op het gezamenlijke adres. De echtgenote verklaart dat betrokkene het echtelijk dak verlaten heeft in de nacht van 30.06.2011. Hij zou verblijven bij een vriendin in Eeklo. De echtgenote verklaart verder dat ze slachtoffer is van een schijnhuwelijk. Na de woonstvaststelling kwam de ware aard van betrokkene naar boven en zou ze niet meer met hem kunnen samenleven. Buren bevestigen dat betrokkene slechts één a twee keer gezien is op het gezamenlijke adres en de laatste weken niet meer.

De echtgenote van betrokkene heeft eveneens klacht neergelegd bij de cel schijnhuwelijken van Gent. Uit dit verslag blijkt dat voor de echtgenote geen sprake meer is van een relatie tussen hen. Ze wil bij de Vrederechter een 'uitdrijving' aanvragen zodat betrokkene zeker niet meer bij haar mag wonen.

Er werd door onze dienst eveneens een relatieverlag opgevraagd op het vermoedelijke adres van betrokkene in Eeklo. Uit dit verslag dd 11.08.2011 blijkt dat betrokkene daar inderdaad kan aangetroffen worden. Hij heeft al zijn persoonlijke voorwerpen daar bij hem en beschikt over een eigen slaapkamer.

Uit de ondervraging van betrokkene blijkt dat de redenen van de relatiebreuk volgens beide partijen verschillen, maar uit beide verklaringen blijkt wel duidelijk dat er naast een gebrek aan gezamenlijke vestiging, tussen hen ook geen sprake meer is van een gezinscel.

Het recht op verblijf van betrokkene wordt bijgevolg ingetrokken. “

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel werpt de verzoekende partij de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), de zorgvuldigheidsplicht, de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en de rechten van verdediging. Verder verwijt de verzoekende partij het bestuur een manifeste beoordelingsfout.

De verzoekende partij betoogt onder meer dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is. Het verblijfsrecht wordt beëindigd enkel en alleen omdat er geen sprake meer is van een gezinscel.

De zorgvuldigheidsplicht, de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel, en de rechten van verdediging worden geschonden omdat de verzoekende partij in de onmogelijkheid verkeerde om op een afdoende manier haar argumenten te formuleren. Er is in elk geval sprake van een manifeste beoordelingsfout van de verwerende partij.

De verwerende partij heeft nagelaten zich voldoende te informeren en de verzoekende partij minstens te horen. Zij had minstens de kans moeten krijgen om aan te tonen dat zij voldoet aan één van de situaties opgesomd in artikel 42quater, §4 van de vreemdelingenwet, of bewijsstukken neer te leggen. *In casu* is

de bestreden beslissing dus niet gestoeld op een correcte feitenvinding. De verzoekende partij merkt op dat zij volledig ter goeder trouw is.

Bovendien is de verzoekende partij de vader van uit hun huwelijk geboren kind, A.J., geboren te Gent op 20 april 2011. *In casu* heeft de vaderschapsregel, namelijk dat de echtgenoot van de moeder dwingend en automatisch als vader wordt aanzien, geen toepassing gehad omdat de huwelijksakte nog niet werd overgeschreven. De verzoekende partij zal dan ook het nodige doen om de huwelijksakte te laten overschrijven op de dienst Burgerlijke Stand zodat de burgerlijke staat van de partijen in het bevolkingsregister zal worden aangepast als gehuwd en dat zij in de geboorteakte van A.J. zal vermeld worden als de juridische vader. Dit kan echter enkele maanden duren. Ondertussen heeft de verzoekende partij op 12 augustus 2011 bij de Vrederechter van het kanton Deinze een verzoekschrift neergelegd om omgangsrecht met haar kind te vorderen van vrijdagavond 18 uur tot zondagavond 18 uur. De verzoekende partij voldoet dus wel degelijk aan de situatie zoals beschreven in artikel 42^{quater}, §4, 3° van de vreemdelingenwet. Er werd de verzoekende partij dus volkomen onterecht een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij in essentie dat de verzoekende partij zich ten onrechte beroept op artikel 42^{quater}, § 4, 3° van de vreemdelingenwet, omdat zij *in casu* nog geen omgangsrecht heeft bekomen met het kind waarvan zij beweert dat het haar kind is. Bij gebrek aan overeenkomst of gerechtelijke beslissing heeft de verzoekende partij niet aangetoond dat de beslissing onzorgvuldig of onredelijk zou zijn. Op het moment van de beslissing was er niets dat erop wees dat rekening moest worden gehouden met een kind. Er kon enkel worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet meer bij haar vrouw woonde. De verzoekende partij heeft voorts nagelaten om het nodige te doen om haar vaderschap te erkennen of juridisch het nodige te doen om op de geboorteakte vermeld te worden. Zij kan deze slordigheid niet afwentelen op de verwerende partij.

2.2. De thans bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 42^{quater}, § 1, 4° van de vreemdelingenwet, omdat er geen gezamenlijke vestiging meer is tussen de echtgenoten. Dit gegeven wordt door de verzoekende partij niet betwist. Zij werpt echter onder meer op dat in de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden met het feit dat zij een dochter heeft.

Zoals dat door de verzoekende partij wordt uiteengezet, bevat de bestreden beslissing geen enkel motief met betrekking tot haar relatie met haar dochter.

De verwerende partij betoogt in de nota met opmerkingen dat *“op het moment van de beslissing er niets (was) dat erop wees dat er rekening moest worden gehouden met een kind, bij de beoordeling of het verblijfsrecht van verzoeker moest worden ingetrokken. Er kon enkel worden vastgesteld dat verzoeker niet meer bij zijn vrouw woonde”*, maar kan hierin niet worden bijgetreden. Immers is de Raad bij nazicht van het administratief dossier tot de volgende bevindingen gekomen :

Het verslag van de politiezone Meetjesland Centrum, dat dateert van 11 augustus 2011 (vóór de bestreden beslissing dus), stelt als volgt: *“Bij terugkomst in België bleek dat J.M.C. zwanger was. Zij is bevallen van een dochter A.J. Dit zou dus een kind zijn van O.A.P.”* en *“Er zou nu zelfs twist/discussie zijn over het feit of het kindje, J.A., al dan niet een kind van O.A.P. is. Volgens betrokkene en zijn nicht heeft J.M.C., op dat punt O.A.P. gewoon gebruikt. J.M.C. wil wel het kind, maar niet de vader”*.

Verder blijkt uit een email van 13 juli 2011 dat de Belgische ambassade te Abuja de volgende commentaar bij de aanvraag van een visum gezinshereniging door de verzoekende partij gaf: *“... My husband P.A.O. asked me to send you the proof of my pregnancy so the proces can go faster ...”*.

Bovendien blijkt uit het inlichtingenbulletin B van 1 juli 2011 dat de echtgenote van de verzoekende partij een kind heeft, namelijk A.J., dat geboren werd op 20 april 2011.

Ook het *‘formulaire de decision article 40bis ou ter’* van 25 mei 2011, dat zich in het administratief dossier bevindt, vermeldt het volgende : *“ hebben samen een dochter A. °20/4/2011”*.

Op 16 december 2010 werd de visumaanvraag van de verzoekende partij overgemaakt. Dit document bevindt zich ook in het administratief dossier, en bevat de volgende commentaar: *“... Mme J. attend cependant un enfant de Monsieur O. et souhaite avoir son mari à ses côtés le plus rapidement possible. Avis positif”*.

Verder bevat het administratief dossier nog een niet-gedateerde brief van de echtgenote van de verzoekende partij aan de Belgische ambassade te Nigeria. Deze brief vermeldt onder meer het volgende: "... *Mijn dochter en ik missen hem heel erg veel en ik ben ook zwanger van hem ... I miss you so much and your daughter Amy wants you close to her. And now that i'm pregnant it would be great if you can join me in the journey to the big day that our baby gets born ... your dear wife, your daughter Amy and our future baby ...*".

Uit voorgaande blijkt dat de bewering van de verwerende partij dat "(er) op het moment van de beslissing niets (was) dat erop wees dat er rekening moest worden gehouden met een kind" niet kan worden staande gehouden.

Door, in weerwil van de stukken van het administratief dossier, het bestaan van de dochter van de verzoekende partij onvermeld te laten, heeft de verwerende partij in strijd met de motiveringsplicht en in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel op kennelijk onredelijke wijze en met miskenning van de elementen van het dossier beslist tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. In de geschetste omstandigheden kan de verzoekende partij worden gevolgd waar zij stelt dat alvorens een beslissing zoals de thans aangevochtene te nemen, de verwerende partij haar de mogelijkheid had moeten bieden om aan te tonen dat zij voldoet aan één van de situaties opgesomd in artikel 42^{quater}, § 4 van de vreemdelingenwet en haar minstens toe te laten bewijsstukken die één van deze situaties ondersteunen, neer te leggen. Voor zover de verwerende partij thans stelt dat, aangezien de verzoekende partij nog geen omgangsrecht heeft bekomen met haar dochter zij dus niet heeft aangetoond dat de beslissing onzorgvuldig of onredelijk zou zijn, en zij traag en nalatig zou zijn door al die tijd te hebben nagelaten haar vaderschap te erkennen of juridisch het nodige zou doen om op de geboortakte vermeld te worden, dient erop gewezen dat dit een *a posteriori*-motivering is die bovendien niet te rijmen valt met haar eerder ingenomen standpunt dat er op het moment van de beslissing niets was dat erop wees dat rekening moest worden gehouden met een kind. Het eerste middel is in de besproken mate gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 augustus 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS